

TELEGRAFUL ROMANU.

№ 97. ANUL XVII.

Sabiu, in 7/19 decembre 1869.

Telegrafulu este de doue ori pe septimana: Joi'a si Duminec'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori franco, adrese catre expeditura. Pretulu pnenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe unu anu 12 pe 1/4 anu. 6 fl. v. a.

Inseratoile se platescu pentru intela ora cu 7. cr. siriu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune

„Telegrafulu Romanu“.

Apropiando se inceputulu anului 1870, se deschide prin acest'a prenumeratiune noua la acesta foia.

Atragemu atentiunea onoratului publicu ca in anulu armatoriu, fiindu sinodu archidieceasanu in primavera si congressu metropolitanu in toamna, „Telegrafulu Romanu“ va fi de interesu deosebitu din acesta privintia. Elu va fi diuariulu celu mai de apröpe de lucrările acestoru reprezentantie nationali bisericesci si prin urmare i va fi cu putintia ale si aduce mai ingraba de câtu ori care altu diuariu romanescu.

„Telegrafulu Romanu“, va est ca si pana acum de doue ori pe septimana Joi'a si Duminec'a — Pretiulu abonamentului e:

Pentru Sabiu pre anu 7 fl., pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Tranni'a si Monarchia a astro-ungarésca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Romania'a si straine-tate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugali a nu intardii cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogamu a se scrie curatu, si epistolele de prenumeratiunea ni se tramite francoate — adresandu-le de adreptulu la

Editura „Telegrafulu Romanu“ in Sabiu.

Cuventulu de tron

prin care s'au deschis sesiunea presenta a senatului imperialu.

„Onorati Domni din ambele case ale senatului imperialu, adunandu-ve de nou in giurul Meu, Ve bineventezu din anima. Acest'a o facu cu satisfacerea, carea mi-o oferesce reprivirea asupra activitati d-vöstre plina de rezultate si insufletita de spiritu patrioticu, dovedita in sesiunea decursa. O facu cu increderea, la carea d-vöstra aveti o drepta pretensiune.

Este nedisputabila dezvoltarea progressiva facuta in imperiulu prin providentia increditu protectiunei mele, pre bas'a institutiunilor constitutionale in tote directiuniunile. — Dara pre câtu este de apta judecat'a recunoscatörie, data de intiepleciunea politica acestei dezvoltari, in launtru si in afara, de a intari curagiulu si increderea de lipsa pentru implinirea unei mari detorintie, pre atatu suntu de mari si problemele, ce suntu inca de delegatu. In o parte a imperiului populatiunea au facuta resistintia armata puneri in lucrare a legi de inarmare. Acest'a a adusu lips'a cu sine de a se introduce starea esceptionale, despre carea regimulu Meu va si face o propunere conformu constitutionei. Deplangu ratacirea, carea au datu ansa la acest'a, din profundulu animei si sperandu ca ratacirea acestei'a in curendu i se va pune unu capetu, amu insarcinatu pre regimulu Meu, cá dupa putintia sa modereze urmările cele triste ale ei, indata ce starea legale va fi restituita.

Ve-ti avé ocaziune, de a continua opera legislatiunei si de a documenta fatia cu unu siru de propuneri asupra ramurilor celor mai insemnate ale justitiei si ale administratiunei, cari si suntu inca din sesiunea trecuta predate d-vöstra spre desbateru, seu care vi se voru preda acum'a, acel'a si

spiritu de inaintare, de moderatiune si de intiepleciune in ceea ce privesce caracteristicile referintie si lipsele economice ale imperiului, care l'ati documentatu prin pasii d-vöstre in legislatiunea ei pana acum'a.

Dara nu numai acestei activitati, ci si baselor ei in insa-si constitutione aveti de a castigá aceea recunoscentia generala si factica, carea pre langa vi'a mea parere de reu este denegata din câte o parte.

Deca din esperintiele de pana acum s'au aratatu necesarie unele schimbări in constitutione, calea la acestea este deschisa in insa-si constitutione. (Aplause.)

Cele mai multe reprezentantie ale regatelor si tieriloru Mele, s'au ocupatu cu deadinsulu cu cestiunile, cari se referu la alegerea in senatulu imperialu. Regimulu Meu va impartasi senatului imperialu cele convincoase in privintia acest'a, si-lu va pune in stare de a aduce conclusele compati-bili cu sfera activitatiiei sele.

Deca cu respectu la acesta momentosa cestiune se va puté ajunge convoirea dorita, se va puté acceptá cu ineredere si mai mare deslegarea tuturor celorlalte intrebări privitorie la constitutione.

Deca inse form'a constitutionei oferesce celu mai largu spatiu spre aducerea la valöre a ori cáru felu de idei si dorintie cu privire la dezvoltarea ei, acelor'a firesce le suntu trase margini prin firea imperiului mai multu decâtu cu un'a directiune. Constitutione nu este facuta fara de privintia cea mai scrupulosa la referintiele proprie ale tieriloru si regatelor si pretensiunea acestor'a indreptatita de a se regulá in modu autonomu. Aceptu ca intentiunea de a trage margini mai anguste acestei dorintie, decum le cere imperiosu tari'a si poterea imperiului inlauntru si inafara, se nu se puna in cale dorintiei de intielegere espresa din tote partile.

Eu inse nu amu temere, cá acest'a s'aru po- tea intempra prin intentiunea, de a o largi pre socotela periculu imperiului. (Aplause.)

Suntu siguru, ca tote poporele mele suntu intielese cu mine in convingerea, ca glori'a unui trecutu venerabilu se pote innoi numai prin cunoscentia clara a presentulu si cá prin necunoscentia acestui'a prea lesne se pote aceea numai intuneca. Si in privintia acest'a amu sigura sperantia in ideile patriotice, in care eu, intogm'a cá si antecessorii mei, nu m'amu increditu indesiertu nici odata. Amu sperantia considerandu ca ideile acelea, care tienu multu si cu convingere fidela de bunastarea imperiului, cá de conditione adeveratulu interesu alu regatelor si tieriloru, trebuie si voru aduce si concordia intentiuniloru ce astadi ne contrariaza.

Voiu salutá cu bucuria impregiurarea, cá voiu vedea implinindu-se acceptările mele, cá voiu vedea intentiunile mele, conduse de iubire sincera cátra tote poporele mele se intalnescu cu cunoscentia adeverata a interesulu propriu si a calurosulu simtiementu de datorintia cátra buna starea si glori'a imperiului. (Aplause)

Onorati Domni.

M'amu bucuratu, cá Ve putiui salutá la intörccerea mea din o caletoria mai mare, ce amu intreprins'o de curendu in tieri de acele, cu cari suntu chiamati noi cu deosebire a intretinerea o comunicatiune mai viia. Cu satisfacere me esprimu, cá in tote partile amu intalnit simpatie caldörose pentru patri'a nöstra si pentru viitoriulu. Unu opu, care face onöre spiritulu de intreprindere si perseverantiei autorulu seu, la a curui consacrare amu ldatu si Eu parte, promite in dezvoltarea sea comerciului nostru si industriei nöstre unu teritoriu nou pentru acea activitate progresiva si creatöre a cárei inaintari o recomanda consideratiunei domni-

loru Vöstre, celei mai intime. Acest'a e o problema, cárei acei ce suntu chiamati cu atata mai neconturbati se potu consacrá, cu cátu ei de starea pacinica din afara suntu provocati, si relatiunile nöstre chiaru unde se paréu miscate intr'unu modu in-bucuratoriu si odihnitoriu s'au imbunatatitu.

In astfelu de relatiuni pacinice aflandu-me, potu privi cu ineredere in viitoriu si sperediü, ca si pre Domniele Vöstre in lucrári. Ve va insufletü si va duce la scopu.

Eveneminte politice.

In liniscea cea mare ce domnesce acum in launtru imperiului si afara de imperiu abia este cu putintia a afla vre-unu evenimentu mai marcatu care sa fia demnu de o atentiune generale si care sa atinga baremu in cátu-va si interese speciale de ale nöstre.

In diet'a din Pest'a, in siedintia din 9 Decembre s'a luat o catusia care apesá asiá de greu asupra diuaristicii. Cu aducerea legi acestei s'a stersu un'a din acele urme ale absolutismulu care se ingradi-se in totu felulu contra cuventulu liberu. Bine aru fi cá sa scim apretiu urmările cele binefacatörie ale acestei legi, si se vedemu diuaristic'a nöstra nationale respandita si cetita cu interesu in tote stratele societatiiei nöstre. Paguba nu va avé nimenea din o atare procedere cel folosa destula.

Din Dalmati'a nu suntu sciri insemnate. „W. Ztg.“ arata in nnulu din nrii sei mai dincöce ca fostulu locutiitoriu, LMC. cavaleru de Wagner a demissionatu din postulu de locutiitoriu si in locu-i s'a denumitu unu civilu, fostu functionariu (acum pensionatu) in ministeriulu de interne. — Ce se atinge de insurectiunea si acum totu se mai aude ca anteposturile trupetoru imp. suntu a uneri neliniscite de insurgenti.

Purtarea principelui din Muntenegru paré in- intea unoru ömeni de influentia, de totu dubia si de aceea 'si dau tota siminti'a alu constringe sa-si dea pre fatia simtiemintele ce le nutresce fatia cu revoltatii. Imputările ca muntenegrinii spriginescu mai desu si e de temutu ca aceste pregatescu calea cátra cálcarea teritoriulu muntenegrinu dustra trupe austriace spre a puté supprime revolutiunea mai ingraba.

In Leopole (Lemberg) se va formá unu clubu de poloni din partid'a lui Zemialkowski. Scopulu clubulu e reprezentarea intereselor polone, fara respectu la form'a de statu ce o pote avé statulu austriacu.

In Parisu se luca de multu la schimbarea cabinetulu ministeriale. Remasitiile cabinetulu lui Rauher suntu inse pró doiöse de portfoiurile sele si nu se indura a face l'cu altor'a.

Iodrasnel'a Papei cu carea a pasitu indata la deschiderea conciliulu a bagatu grigia chiaru si in inaltulu cleru diplomaticu din Rom'a. Antonelli, cardinalulu, cu privire la acest'a indrasnel'a, despre care scie ca provine dela Iesuitii'a disu ca: de ce se atinge ortaci'a lui Loyala trebuie sa se strice, va se dica bisericu papista, punendu aceste'a pro dens'a trebuie sa se derime.

Diet'a Ungariei.

In siedintia din 7 Dec. Dupa autenticarea protocolulu siedintiei premergatóre, asternu mai multi deputati petitiuni particulare, care se si predau comisiunei.

A. Fodorczy impreuna cu alti 8 deputati adreséza un'a interpelatiune cátra ministe-

ulu magiaro-croatu, prin care in numele nationalei facu intrebarea, ca si cându va da responsu interpelatiunii deputatului I r á n y i in cauza promulgării unora paragrafi din legile magiaro-croate de complanare; cu deosebire a aceluor cari tractéza despre introducerea Timbei croate de oficiosa.

Se va predá presiedintelui min.

M i c o min. de comunicatiune face dietei conosecutu daonele, cele mari, cauzate prin esirea Tiszei din tiermal, in comitatula Szabolcsului, ce pre totu anulu se intempla. Acestu reu s'aru potea numai prin regularea stabilelor departá; in fine face propunerea, cá inalt'a casa se incuviintéze sum'a de 1.600000 fl. spre acelu scopu.

Se incuviintéza.

Dupa aceea se trece la alegerea duoru membri din comisiunea de siepte, spre esamenarea sumeloru, si se alege: A. M u s z l a y si Fr. H a z m a n n.

In siedinti'a (c a s ' a m a g n a t i l o r u) din 9 Dec. dupa autenticarea protocolului presentéza P. M i h a l y spre desbatere proiectele de lege privitoare la deosebitele contributii si altulu privitoriu la acoperirea speseloru de calatoria in Ori-ontu a M. Sele. Se predau dupa cetire comisiunilor respective.

In siedinti'a din 9 Dec. (C a s ' a d e p u t a t i l o r u.) Dupa resolverea unora formalé si anuntierea petitiunilor interpeléza M i l e t i c s ministeriulu, cá ce mesuri se voru lua spre pacificarea dalmatinilor, si cá determinatu e a esecutá fára amanare conclusionile congresului bisericescu serbescu.

E ö t v ö s, min. culteloru respunde la o interpelatiune a lui Miletics, in care au intrebatu: „cum de concede regimulu patriarhului serbescu a-si insusi drepturi asup'a congresului,“ ca regimulu nu s'au amestecat in afaceri de ale congresului, de vreme ce autonomi'a confessiunilor nu ierta asiá ceva, n'au voitu a-si rezervá dreptulu de a conchiamá si disolvá congresulu, si fiindu ca patriarhulu l'au conchiematu si acestu n'au protestatu contra disolvárii, au tacutu si regimulu.

Presiedintele min. asterne legea de regrutare sanctionata pentru anulu 1870.

C o n t e l e S z i r m a y citece referatul comisiunei controlátore, privitoriu la detori'a flotándu a statului.

Comisiunea financiara referéza 3 proiecte ale min. de finantie si adeca: o lege privitoare la judecatori'a financeloru, a dou'a la timbre si lacsele societátiloru de actii, a trei'a la prelungirea legei celei vechi de tacse si timbre. La ordinea dilei e discussiunea legei privitoare la suspenderea timbrului de diurnale; acésta lege se primesce unanimiteru.

Comisiunea centrala face propunerea cá sa se restituéze judecatori'a bursei din Pest'a. Se incinge o desbatere lunga, cáci mai multi deputati pretindu si pentru alte orasie astufeliu de judecatorii; in fine se primesce ca unde au esistatu judecatorii de bursa, sa se restituéze iara-si.

B r a s i o v u 30 Novembre 1869. Diu'a de astadi a S. Apostolu Andreiu fiindu si aniversari'a onomastica a Escelentiei sele Archiepiscopului si Metropolitului nostru Andreiu Baronu de Siagun'a, a fostu pentru Brasiovenii románi — cá si pentru intrég'a Archidiecea si Metropolie gr. or. o di de bucurie si serbatóre indoita.

Acésta serbare s'a manifestatu mai anteu bisericescé apoi prin felicitári. In tote bisericéle de aici s'au facutu rugaciuni pentru indelung'a viatia si sanatatea Escelentiei Sele. Earu in biseric'a S. Nicolae-catedrala-locala s'au severitu de cátra d. Protopopu I lea de aici cu doi preoti servitiele domnediesci sobornicesce. La servitiele ddiéesci pre lánge poporulu celu numerosu alu acestei bisericé au participatu efori'a scóleloru corpulu profesoralu si invetiatorescu cu tinerimea scolare gimnasiale si normale si corpulu negutiatorescu. S. liturgia se severi in modu serbatorescu deosebitu, esecutándu chorulu Renniunei cántárele chorale ale liturgiei. Dupa severisirea acestor'a s'a cetitu din genunchi de cátra d. protopopu Iosifu B a r a c u — asistándu si cei-lalti preoti — rugaciune pentru indelung'a viatia si sanatatea neobositului nostru Archipastoriu si apoi se incheara cu cántarea: marire intru cei de susu. Dupa esirea din bisericu urmara gratulárele si urárele, cele ce se simtiau indemnaté corpurile de aici ale respicá Escel. Sele Metropolitului A n d r e i u cu acésta ocasiune a onomasticele Sele.

Deci corpulu eforiei si alu negutiatoriloru cotatieni espressera d. protopopu I-lea alu Brasiovu-

lui prin d. presiedentele alu eforieu Damiano Datto semtiemintele densiloru ce au staruitu acésta di de bucuria cu rugarea cá sa le descopere Escelentiei sale Archipastoriului Andreiu, cá barbatului celu raru si cu atátea merite pentru biseric'a si natiunea nóstra romána, pentru care rugara si voru rugá pre Ddieu sa lu tiena intru multi ani.

Corpulu profesoralu si invetiatorescu prin d. conectorulu Dr. M e s i o t a inca se espri-ma astfelu cá organu alu corpului profesoralu si mai tárdtu preotimea locala inca descoperi semtiemintele si dorintiele sele felicitátore Archipastoriului loru. Domnulu protopopu multiemesce tuturoru downiloru pentru aceste descoperiri fiesci, cároru se alatura si densulu din tóta anim'a si din totu sufletulu si incredintéza ca tóte acestea cu cea mai viia placere nu va întârdia ale aduce la cunoscinti'a prebunului Parinte si Archipastoriu Archiepiscopului nostru Andreiu.

Brosiovenii cá cei ce cunosc deosebitele merite ale acestui barbatu raru adeca ale Metropolitului si cá unii carii sciu ca inaintarea romániloru de aici, bisericésca si scolare de cáta se bucura, au parte mare a o multiemi si Metropolitului loru, nu s'au pututu oprí numai cu cele ce s'au manifestatu, ci au facutu mai multe depesie felicitándu dea dreptulu pre Archipastoriului loru.

P o i a n ' a - S a r a t a, 1 Dec. 1869.

Domnule Redactoru! Domnulu Administratoru protopopescu Ioane Belloiu la 23 Novembre a. c. dupa saversirea sfintei liturgii au vestitu poporeniloru sei, ca in viitoriu la 30 Novembre se va serbá si diu'a presantiei sele Domnului Archiepiscopu si Metropolitu si se va ceti o rugaciune pentru cá Dumnedieu sa'lu tiena pre Escelenti'a Sea intru intréga si imbucurátore senatate pána la adenci batrenelie cá sa ne póta cu ale Sele neobosite ostenele si silintie spre intemeierea si tienerea sfinteloru bisericé si scóle conduce si sprigini; si asiá toti locuitorii din Poian'a sarata ba domni amploiatu dela vam'a Moldaviei au venitu imbracati in costumulu loru serbatorescu de au asistatu la servitulu ddiéescu. Iéru dupa saversirea sfintei liturgii au ingennuchiatu totu poporulu si Parintele au rostitu o rugaciune, spre Escelenti'a Sea si sa nilu tiena Dumnedieu in starea cea mai buna a sana-

FOISIORA.

In „Heidelberger Zeitung“ Nr. 275, 278 si 279 din anulu acces'ta cetimu urmatóriele, care pentru momentuositatea materiei ce tratéza spre a le pune asiedindu in puritatea loru insintea publicului si totu odata spre a pastrá asemenea lucruri — le impartasim acum in originalu si apoi in nrolu celu mai de aprópe in traducere romána:

Nr. 275, din 1869.

Heidelberg, 21 Nov. In dem gesteru Abend stattgehabten dritten Museumsvortrag führte Herr Professor W a t t e n b a c h die Zuhörer zu einem wackern, kräftigen und lebensvollen deutschen Volksstamme, der ohne allen directen Zusammenhang mit Deutschland, mitten unter fremden Nationen wohnend, seinen deutschen Charakter seit Jahrhunderten bewahrt hat und auch bewahren will. Es waren die S a c h s e n Siebenbürgens, die sich der Redner zum Thema seines Vortrags gewählt, deren Sitten und Gebräuche er vor kurzem durch persönliche Anschauung näher kennen gelernt. Eine alte Sage bringt das Vorkommen dieses deutschen Volksstammes mitten unter Wallachen und Magyaren, fern an der türkischen Grenze mit der bekannten Erzählung von dem Rattenfänger von Hameln in Verbindung, der, nachdem er die versprochene Entschädigung für das Wegfangen der Ratten nicht erhalten hatte, die Kläder in der guten Stadt Hameln zu sich lockte und mit ihnen in fremde, unbekannte Länder zog. In Wahrheit dagegen stammen die Siebenbürger Sachsen von Bewohnern des Niederrheins ab, deren Einwanderung nach Siebenbürgen in 12. Jahrhundert von den Beherrschern dieses Landes, die die vortrefflichen Eigenschaften dieser Deutschen wohl zu würdigen wußten, durch Verleihung besonderer Rechte u. sehr begünstigt wurde. Herr Professor Wattenbach führte dies näher aus, verband damit einen interessanten Rückblick auf die Geschichte des Landes, eine Darstellung der geograph. Lage, seiner Verhältnisse in Bezug auf Cultur u., Erörterungen über die Entstehung der Na-

men Siebenbürgen, Sachsen u. s. w. Erwähnen wollen wir nur, daß es uns fast wie ein Wunder vorkommen mag, wie diese Deutschen in Siebenbürgen so lange sich in ihren nationalen Eigenthümlichkeiten erhalten haben und wohl auch noch auf lange hinaus erhalten werden. Recht anschaulich schilderte Hr. Wattenbach alle die vielen Gefahren, die diesem wackern Stamme mit dem Untergang drohten — die theils in der überwiegenden wallachischen Bevölkerung Siebenbürgens, eine wahre Brandstifter, und Diebsbände, allerdings auch in einem gewissen Hochmuth der Sachsen selbst beruhen. Schwer haben sich auch die Regierungen an dem wackern Sachsenvolk versündigt und besonders that sich hierin die österreichische Regierung durch die Treulosigkeit hervor, mit welcher sie die Anhänglichkeit der Deutschen Siebenbürgens erwiderte. Aber auch unter der ungarischen Regierung (nach 1866) wurde es nicht besser; mit vollständiger Mißachtung aller ihrer Rechte wurde über die Sachsen verfügt und erst in jüngster Zeit scheint man eine Aenderung in diesem unbegrifflichen Treiben herbeiführen zu wollen, indem der an des schwachen Wenzheim Stelle getretene Minister versprach, wenigstens dafür sorgen zu wollen, daß sie ein menschenwürdiges Dasein führen könnten. Ein Kleinod haben sich glücklicherweise die Siebenbürger Sachsen gerettet, auf dem vorzüglich die Fortentwicklung und Blüthe ihrer Nationalität beruht, das ist ihre Kirchenverfassung und die damit in engem Zusammenhang stehende Schulverwaltung. Darauf halten die Sachsen viel und bringen auch namhafte Opfer dafür. Diese Verfassung bestimmt, daß jeder, der an Kirche und Schule angestellt sein will, zwei Jahre in Deutschland studirt, daß ferner jeder Pfarrer vorher zwei Jahre als Lehrer gewirkt haben muß. Der ungarische Unterrichtsminister Cötvös hat ganz entschieden die Zumuthung zurückgewiesen, sich in diese Angelegenheit zu mischen, und ist die Selbstständigkeit dieser Kirchen- und Schulverfassung um so wichtiger, wenn man bedenkt, welch' große Macht noch die katholische Kirche in Ungarn ausübt. — Der Herr Vortragende schloß seine anregenden Mittheilungen mit der Ueberzeugung, daß das Siebenbürger Sach-

senvolk nicht nur ein ächter deutscher Volksstamm, der unsere Theilnahme in hohem Grade verdiene, sondern daß er auch Kraft genug besitze, um allen Stürmen trogen zu können.

Nr 278 din 1869.

An die Redaction der Heidelberger Zeitung!

Im Namen und Interesse der Unparteilichkeit bitte ich Sie, folgenden so objectiv und leidenschaftslos als (unter den gegebenen Umständen) möglich gehaltenen Bemerkungen mit Bezug auf den Vortrag des Herrn Prof. W a t t e n b a c h im Museum „Ueber die Siebenbürtger Sachsen“ und den Bericht Ihres Blattes darüber die Aufnahme nicht zu versagen. Von vorn herein erkläre ich, daß es mir nicht beifallen kann, polemisch in dieser Angelegenheit aufzutreten, da ich einerseits als ein den Jahren und folgeweise der Erfahrung und dem Wissen noch so unbedeutendes Glied der rumänischen Nation mir nicht die Rolle eines Anwaltes gegenüber den so furchtbaren Anklagen wider dieselbe, wie sie von Herrn Prof. Wattenbach und Ihrem Referenten vorgebracht wurden, anmaßen darf; andererseits aber mich der Annahme nicht erwehren kann, Herr Prof. Wattenbach, dessen Objectivität — als berühmter Forscher auf dem Gebiete der Geschichte — mir über allen Zweifel erhaben zu sein scheint, sei diesmal, ich muß es gestehen, das Opfer einer Mystification gewesen, zumal derselbe während seines verhältnißmäßig kurzen siebenbürgischen Aufenthaltes, wie ich bestimmt erfahren, fast ausschließlich nur mit Sachsen und unter diesen mit notorischen Erzfeinden der Rumänen Umgang gehabt.

Ich will mich durchaus nur auf Thatsachen beschränken.

Die Rumänen Siebenbürgens, etwa 1.200.000 Seelen, also weitaus der größte Theil der gesammten Einwohnerschaft des Landes (die nach der Zählung von 1857 1.926.797 beträgt) waren, trotzdem sie erst durch die 48er Revolution aus den unmenschli-

V i e n ' a din 8 Dec. 1869.

tăției până la adânci batranelie, că sa ne pōta parintesece stapani si sfințele bisericici si scoli ale spriginii si ale intemeiā spre folosulu neamului celui crestinescu etc. etc.

Aceste sunt cele ce debilulu meu condeiu pōte scrie despre festivitaea nōstra bisericēca din 30 Novembre si despre iubirea cea nespusa a evlaviosului preotu cātra Archipastoriulu seu.

Procopie D e a c u
invețiatoriu.

V o r d u in 30 Nov. (11 Dec.) 1869.

O cōrespundintia de felulu acestor'a de mai susu primimu „de pre Hartibaciū“ din Verdu, unde preotulu localu Ioachimu Pareu, in preser'a acestei dile adonā poporulu si tinerimea scolara in edificulu iluminatu alu scōlei si unde susu amintitulu preotu plinu de revna cātra totu ce e progresu, se distinse prin o cuventare binesimțita. Cu acea ocaziune tinerimea scolara a cāntatu si declamatu mai multe piese scōse din opurile poetiloru nostri nationali.

Corespundintia de care ni e vorb'a se incheia cu urmatoriulu pasagiū :

Trebuie se amintimu ca togm'a in diu'a de astadi este unu anu dela instalati'a preotulu uostro Ioachimu Pareu carele de cāndu se afla in midilocolu nostru s'au straduitu pentru inaintarea sermanului nostru poporo — au introdusu atātū pentru junime cātu si pentru intrēga comun'a nōstra bisericēca regulamentulu datu de dlu Codru, care privește la regularea tinerimei si a vecinatātiloru. Cu feciorii tiene tinerulu nostru preotu 10 ore pro septamāna si adeca ser'a dela 7—9 ore prelegeri si discursuri folositoare in scōl'a nōstra, mai departe totu prin influinti'a zelosului nostru parochu in decursulu acestui anu s'au maritu fondulu bisericēci nōstre cu 62 fl. v. a. prin o donatiune, ierū fondulu scolaru cu 10 fl. v. a.

Dea Ddiu cā anul ce se apropia de noi cu pasi repedi se fia si mai favorabilu intru realizarea dorintieloru nōstre, ca cu puteri impreunate conlucrāndu-se se respandēca, preste sii acestei comune lumin'a cea adevērata.

Nicolae Minciu cantoru.

Georgiu Magarea inspectoru scol

mai mult.

Domnule Redactoru ! Cu cōrespundintia mea din Vien'a intitulata „unu votu separatū“, carea avurati bunatatea a o primi in nrulu 82 alu multu pretiutolui diuariu „Telegrafulu Romanu“, precum sperediū a fi fostu intielesu si de intregu publiculu cetitoriu alu acestui diuariu, n'amu avutu de scopu alt'a, fāra a espune pre scurtu si fidelu fasele infiintārii catedrei de limb'a romāna la Universitateā din Vien'a, asiā precum s'au desvoltatu in cerculu nostru alu tineriloru studenti de aici si a emendā unile informatiuni false date din partea unoru tineri barbatiloru nostri dela asociatiunile romāne pentru cultur'a poporulu romānu. Prin acea cōrespundintia ceea ce amu aratatu, ca cestiunea infiintārii acelei catedre aru fi fostu absolvita si resolvida, numai dēca aru fi esistatu o mai buna intielegere intro tinerimea din Vien'a in privinti'a acēst'a.

Impregiurarea acēst'a, — carea de altumintrelea nu ve face onōre — nu o a-si fi trasu pre terenulu publicitāții, dēca nu a-si fi doritu, cā bārbati nostri dela asociatiunile romāne, dupa ce li s'a transpusu objectulu acēst'a spre decidere, sa aiba celu putienu niste informatiuni chiare, si sa nu-i ameliu cu nise lucruri incurcate de noi.

La acēst'a cōrespundintia se afla indemnato dlu Ier. G. Baritu, senatoru alu societāții „Romania“ a-mi reflectā unile sub titulu „unu respunū“, ce se publicā in „Gazet'a Trans.“ nrulu 88 dlu I. pentru cā sa-mi demustre, cā cōrespundintia mea n'a fostu votu separatū, precum l'amu intitulatu eu, ci votu „separatisticū“ si unu fetu malitosu si descridetoriū, trebui sa se imbrace si ingradēca cu amōrea cea mai inalta crestinesca, citāndu-mi in fruntea respunsului seu sublimēle cuvinte ale lui Christosu ; „ce Tie nu-ti place, altui'a nu face ; frumōse cuvinte, numai de le ai avea si la inima, dle B. nunumai pre budie, si le ai sti citā si aplicā la locu potrivit !) — Dupa aceea, neputāndu negā aceea ce amu constatatu eu prin cōrespundintia mea „unu votu separatū“, ca adeca tinerii din soc. „Romania“ s'a opusu la infiintarea acelei catedre — fiindu malcondenti cu acea persōna care erā desemnata din partea ministeriului de a ocupā acēea docentura, se incēca numai a ne aratā causele pentru ce dloru s'a opusu ? O parte din causele aceste mi erau si mie cunoscute, cāndu amu

scrisu acelu votu separatū si de aceea ve amu si incercatu a aratā, ca acele cause nu potu stā. Din aceea prevenire a mea a facutu dlu B. tabula rasa specificāndu de nou acele cause in 5 puncte. Eu cu placere voi servi inca odata a responde de asta data dupa numeru si ai aratā incātu tinerii din societatea „Romania“ a avutu cauza, cā sa se opuna infiintārii acele docenture din acele motive. Mai inainte in felulu lorū suntū insa motivele, ce le-a inventatu dlu B. cā „personale“, cāndu deodata se pomenesce vorbindu despre „nebuni credinciosi“ si „buni credinciosi“ si cāndu cu o emfasa de adevērato senatoru alu soc. „Romania“ eschiama frasele : „O Ddiule !, pāna cāndu vei permite etc.“ Glori'a acēst'a de a fi aflatu pētr'a sapientiei nu voiesce dlu I. B. a o impartī cu colegii sei ci o reserva pentru sine ; si bine face, pentru ca altumintretea nici nu putea, deore ce si in societatea „Romania“ nu suntū numai „nebuni credinciosi“, ci si „buni credinciosi“. Dēru sa vedemu mai intāiu incātu potu stā causele produse de dlu senatoru B. cā membru alu societāții „Romania“ si apoi cum se are lucrulu cu cele personale. —

Caus'a I-a este, ca 500 fl. aru fi pré putienu pentru a se sustienea unu docente pentru limb'a romāna. Daru eu amu fostu amintitu inca in cōrespundintia mea intitulata „unu votu separatū“, ca dupa ce ministeriulu nu s'a aretatū aplicatu a face cu limb'a romāna mai multu decātu face cu celelalte limbe de categori'a limbei romāne adeca cu limb'a italiana, francesca si ungara, nōne nu ne remāne alt'a fāra a ne acomodā si noi totu in acelu feliu. Acele limbi au docenti cu remuneratiune de cāte 400—500 fl. fāra cā sa fie degradati in rendulu servitoriloru universitāții precum dice dlu B. pentru ca acēi'a mai ocupa si alte posturi. Asiā dēra ce erā mai naturalu, decātu cā si noi sa aflāmu unu atare individū, care sa fie aplicatu a primi cu atātū mai multu, cu cātu cā pre asociatiunile nōstre romāne mai putienu le imbuldiesco capitalurile, decātu cā sa pōta spendā anualu vr'o 1000 fl. precum proprie a doritu colegii nostri dia societatea „Romania“. Regimulu si desemnase o atare persōna, care prelānga alte posturi ale sele aru fi fostu aplicatu a primi, dēru care dupa ce a vediatu, ca tinerii din societatea „Romania“ suntū malcondenti cu elu, ba fāra nici o manira mersera la demnulu bārbatu alu natiunei nōstre Alesandru Hurmuzachi,

den Fesseln des Instituts der glebae adscriptio befreit wurden, dennoch schon zu Anfang dieses Jahrzehntes im Stande, sich auf dem siebenbürgischen Landtage durch eine imposante Majorität, bestehend aus praktischen Juristen, Geistlichen, Professoren und Dekonomen, vertreten zu lassen, von denen viele ihre Studien an deutschen und italienischen Universitäten vollendet hatten und selbst ihren größten Gegnern Achtung einzufößen wußten. Denn meine Nationsgenossen waren sich stets dessen bewußt, daß einzig und allein Bildung den Anspruch auf nationale Existenz zu begründen vermag; demgemäß sie als bald daran gingen, soweit es ihnen ihre materiellen Kräfte, die freilich den noch vor Kurzem „glebae adscriptis“ gar sehr abgingen und noch abgehen, erlaubten, durch Gründung von Schulen dieser Erkenntnis Ausdruck zu geben. Heutigen Tages verfügen die siebenbürgischen Rumänen selbst über etliche Gymnasien, deren Lehrkräfte sich größtentheils an deutschen Universitäten ausgebildet haben; und wenn sie es noch nicht zur Gründung einer Universität gebracht haben, so sind nicht ihr geistiges Vermögen und ihr Wille der im Gegenteil schon sehr häufig und energisch hervortrat, daran Schuld, sondern wieder nur ihre mifliche materielle Lage, vor Allem aber die beklagenswerthen politischen Zustände. Dafür aber haben diese „Brandstifter“ und „Diebe“ einen Verein zur Beförderung der rumänischen Literatur und Kultur schon 1860 begründet, dem selbst die kaiserliche Academie der Wissenschaften in Wien ihre Schriften regelmäßig zuschickt und der gerade im Begriffe steht, die Errichtung eines Katheders für rumänische Sprache und Literatur, wie er an der Pester Universität bereits seit länger besteht, an der Universität zu Wien zu betreiben; denn es studiren seit einer Reihe von Jahren 100 junge Rumänen jährlich an den verschiedenen Anstalten Wiens. Auch die Alba der Universitäten Leipzig und Berlin weisen Namen von Siebenbürger Rumänen auf, und sogar hieher, wie Sie, geehrter Herr Redacteur, sehen, hat diese „wahre Brandstifter- und Diebsbande“ *) einen ihrer

jüngern Angehörigen, den Unterzeichneten, zur Ausbildung geschickt, der auch sein bescheidenes Scherlein zu jenem schön n Zwecke der Stiftung eines Fensters in der Petetskirche beitragen zu sollen glaubte, indem er dadurch dem Gefühle der religiösen und nationalen Brüderlichkeit, das ihn befeelt, äußern Ausdruck leihen wollte; denn Allerdings gehört er auch zu jenen, welche diese als die höchste Idee der Menschheit halten, an deren Realisirung vor allen Andern diejenigen, die sich mit den Wissenschaften beschäftigen, arbeiten sollen.

Mit der bloßen Constatirung dieser feststehenden Thatsachen wollte ich mein erstes und zugleich letztes Wort in dieser Angelegenheit gesprochen haben.

Zum Schusse sei es mir nur noch erlaubt zu erwähnen, was Meister D p i k, das Haupt der ersten schlesischen Dichterschule über uns seiner Zeit schrieb:

„Italien hat selbst nicht ganz von seinen Alten, Ingleichen Spanien und Gallia gehalten: Wie etwa dieses nun kann den Römern ähnlich sein, So nahe sind verwandt Walachis und Latein — Es steckt manch's edles Blut in kleinen Bauern-Hütten, Das noch den alten Brauch und Art der alten Sitten Mit gänzlich abgelegt.“

Heidelberg, den 24. November 1869.

Ihr ergebener

J. B e c h n i k,
stud. jur.

Nr. 279 din 1869.

An die Redaction der Heidelberger Zeitung!

Die Zuschrift des Herrn Stud. jur. B e c h n i k in der heutigen Nummer Ihrer Zeitung nöthigt mich zu einer Erwiderung, in welcher ich zuvörderst in aufrichtiges Bedauern ausspreche, die Gefühle dieses Herrn verletzt zu haben durch Aeußerungen über die

trag nicht bedient; indes war derselbe nach der Schilderung, welche der Hr. Redner von dem Verhalten der Walachen Siebenbürgens den Sachsen gegenüber gab, nicht unbedeutend.

Walachen oder Rumänen, welche in Ihrem Berichte in noch schärferer Fassung wiedergegeben sind. Ich habe nur den Sachsenboden besucht und nur von diesem gesprochen, war also sehr weit entfernt davon, ein Urtheil über die ganze rumänische Nation oder auch nur über die Rumänen Siebenbürgens aussprechen zu wollen, von denen nur der kleinste Theil auf Sachsenboden wohnt. Daß aber hier die Masse der rumänischen Ansiedler meiner Schilderung entspreche, dafür kann ich mich auf das Zeugniß des Engländers Charles Boner in seinem Werke über Siebenbürgen berufen. Mit Sachsen habe ich allerdings am meisten verkehrt, muß aber durchaus in Abrede stellen, daß darunter „Erzfeinde der Rumänen“ sind. Auch habe ich doch die Ehre gehabt, die Bekanntschaft S. Exc. des rumänischen Erzbischofs S c h a g u n a zu machen. Nach Allem, was ich gehört habe, ist Niemand in höherem Grade, als dieser ausgezeichnete Kirchenfürst, durchdrungen von dem Bewußtsein der niedrigen Bildungsstufe seiner Landsleute, und eben deshalb um so eifriger in rühmlichster Weise bestrebt, eine Besserung herbeizuführen. Ob die Rumänen, welche die Hütten rings um die sächsischen Dörfer bewohnen, sich stets dessen bewußt sind, das „einzig u d allein Bildung den Anspruch auf nationale Existenz zu begründen vermag“, muß ich bezweifeln; daß aber auch unter den Rumänen auf Sachsenboden es an Männern, welche so denken, nicht fehlt, gebe ich gerne zu, und habe als Zeugen davon das große rumänische Schulgebäude in Kronstadt betrachtet. Diese Verhältnisse zu berühren, hatte ich neulich keine Veranlassung, und benütze jetzt gerne diese Gelegenheit, ausdrücklich auszusprechen, daß ich in Wien die anerkanntesten Aeußerungen über den Fleiß und die Strebsamkeit rumänischer Studenten gehört habe. Diesen Bestrebungen können wir nur den besten Erfolg wünschen, und meine Freunde unter dem Sachsen denken darüber durchaus nicht anders.

Heidelberg, den 25 November 1869.

W. W a t t e n b a c h.

*) Dieses, wie ich zugebe, etwas starken Ausdruck hat sich zwar Herr Professor W a t t e n b a c h in seinem Ver-

precându-se afla în Vien'a, pentru a reclama în contr'a lui, nu primi imbiatiunea, ce i se faci din partea regimului, și prin aceea deveni treb'a ridicării acelei docenture iara în suspensiu. Caus'a pentru ce a remonstratu dloru în contr'a acelei persoane dice dlu B. în caus'a sea 4 a fi, ca numai unu absolutu filosofu și istoricu aru fi aptu pentru aceea docentura. Se vede treb'a ca dlu B. preocupatu de caus'a sea personale, care ni-o spune la finea responsului seu, a uitatu, ca acelu individuu este teologu, filosofu absolutu, și Dr. de drepturi și, că în positi'a sea de astadi dă probe destule despre calificatiune deplina chiaru în limb'a ormana, căci se ocupa cu ea e professo.

Alta causa 2 este pentru dlu Baritiu, ca este în contr'a monopolisării. Acésta causa aduce pre dnlul B. chiaru în contradicere, cându recunósce, ca 500 fl. se dau numai la unu servitoriu, — monopolisarea aru avea sensu, cându aru avea după ce monopolisá, daru a aduce unu servitiu și sacrificiu și pre plata mai putienu nu este monopolu.

Cu caus'a sea a 8-a iaru vine dlu B. în contradicere pentru ca recunósce amintitei persoane stima și respectu nu însa simpatia. Pótese cá cine-va sa aiba stima și respectu fára cá sa aiba și simpatii ! ?

A ! déru me reculegu din mirarea mea, cându mi explica dlu B. mai injosu în corespondinti'a sea, ca densulu adeca întielege aci simpatii confessionale !

Mai departe, cum vine dlu B. în caus'a sea a 5 la dlu Musafia, nu întielegu. Amu disu eu, cá sa fie dlu Musafia professo de limb'a romána ! ? Numai un'a potu conchide, ca adeca dlu B. n'a întielesu, în ce legatura amu adusu eu pre Musafia în corespondinti'a mea precedentá.

Ce privesce în fine parerea personale a dlui B. care este simpla întrebare, ca n'a fostu o frica nedumerita aceea, ce mi-a dictatu mie acelu votu separat, cá nu cum'va catedra de limb'a romána la universitatea din Vien'a sa ajunga în mânilor vreunui „nebuu credinciosu“, care aru putea fi unu fiu conscientiosu a lui Laiola. În întreba pre dlu Baritiu, ca nu s'aru potriví mai bine întrebarea acésta întorsa în cuprinsulu ei asupr'a „nebulilor credinciosi“. Dlu senatoru B. mi-a mai descoperitu prin simpla întrebare a D-sele o caus'a inca, ce iau indevenatu pre dloru a diadornicé infintiarea acelei docenturi de limb'a romána.

Caus'a acésta ni-o spune dlu B. apriatu, ca adeca amintit'a persóna din intemplantu n'a fostu de ai lui Laiola. Lánga acésta sinceritate, séu după cum dice dlui, parerea simpla mai avú delicatése a me invinuí pre mine a fi avutu atari motive confessionale la votulu meu separat. După ce ratiune și logica nime dlu senatoru la acésta nu întielegu !

Au mi-a propasu dlu B. vr'unu jesuitu și eu mi-a-siu fi ridicatu vocea în contr'a lui numai pentru ca este de ai lui Laiola ! ?

Ei ! daru dlu B. prin întrebarea sea obiectatóre de confessionalismu mi-a descoperitu lucruri mari, pentru ca eu cunoseeamu numai aceste motive înainte, ce iaru fi indemnatu pre dnii dela soc. „Romani'a“ a se opune infintiári cestionate docenturi, déru acumu mi-a caditu și mie soldu de pre ochi și amu aflatu și unu motivu mai sinestru, pentru ca după natur'a lucrului obiectiunea confessionale adusa asupr'a mea se îndrepta chiaru asupr'a dlui B. deóre ce mielulu n'a pututu turburá apa lupului precum nici cu circuliile archimedice ale dlui B. care cum dice dlui „întrebându onigmatico numai rezultatulu concursului le va aduce la lumina.“ eu Ti postescu Dle B. ca aceste circule sa le aduci la lumina — fie și unu „nebuu credinciosu“ cum dici d-ta, care s'aru aflá sa primésca aceea docentura cu salariulu acela, numai sa fia cáto mai curendu ; Eu în corespondinti'a mea din nrulu 82 alu acéstu pretiutu diariu amu disu numai cá ceea ce repetediu și aci, ca d-vóstra cei din soc. „Romani'a“ pre de o parte sa nu impedecati aici în locu lucrulu, véra pre de alta parte sa alarmati tóte asociatiunile románe, cerendu banii pentru înmultirea salariului pentru aceea docentura, ci după ce amu aflatu o persóna destulu de calificata, caréa sa se ofere a aduce unu servitiu și pre plata mai mica sa fiti și d-vóstra multiamiti cu elu — fia acela din intemplantu și unu credinciosu — precum te asigurédiu ca și noi cei-a-lalti nu remonstrámu déca erá „nebuu credinciosu.“

În urma, Dle Redactoru ! multiamindu-Ti, déca vei avé amabilitatea a-mi primi și acésta corespondintiá în pretiutul tu jurálu, ce redigedi te asigurú ca în acéstu obiectu mai multu nu voiu pune bunatatea d-tale pre proba, ci cu acésta incheiu.

Varietáti.

„Magyar Állam“ nr. 298 din 16 Dec. a. c. signaliséza omorulu ce unu preotu protest. evangelicu l'au patratu în presér'a serbárei Sántului Andrei. În 29-lea Novembre adeca s'au adunatu mai multu la Rimabrezo pentru sinodulu Senioratului, ce erá sa se tiena. Sér'a s'au dusu la Otelu, cá sa petróca laolalta. După cina mai multu au siediutu la mész'a de cárti. Cându partea cea mai mare a óspetiloru parasi-se Otelulu, Andrei Antalicu celu alesu în adunarea seniorale de Decanu, și Ludovicu Cubini, celu alesu de notariu senioralu remasera inca la mész'a de cárti. Intre ei se nascú o controversa carea s'a terminatu fórtu tristu, pentru ca Antalicu au datu cu unu cotítu în pieptulu lui Cubini și l'au lovitú prin plumena în inim'a încátu pre locu au și muritu, ucisulu erá cumnatulu lui Antalicu, și acésta nasíu la copíi lui Cubini. Nefericitulu Cubini au lasatu după sine o veduva cu cinci minoreni orfani. Antalicu cá parochu și decanu senioratului este pusú în prinsóre la Rimaszombatu, și astepta pedéps'a meritata.

(M u l i a m i t a p u b l i c a) Voindu eu subserisulu, după depunerea esamenului de maturitate la gimnasiulu de statu din Sabíiu, am aplicá spre viitoriu la studiulu de medicina în Vien'a, și sciindu-mi mai josu amintitii domni starea trista materiala, în care me aflámu, nu au întrelasatu de a-mi veni intru ajutoriu cu marimósele loru oferte pentru realizarea scopului meu.

Asíá primii dela Ilustritatea sea dlu consiliariu guverniale în pensíune Hia Macelariu 24 fl. prin un'a colecta facuta în Sabíiu;

dela amiculu meu Petru Cioranu prin un'a colecta facuta în Resinari 39 fl. 50 xr. ;

dela amiculu meu Nicolau Fogarasianu prin un'a colecta facuta în Fogarasíu 5 fl. ;

prin alta colecta facuta în Siebesíu de amiculu meu Danilu Davidu 6 fl. ;

la cea dintáu contribuira : 1) Ilustr. dlu Consiliariu 3 fl., 2) dlu protopopu I. Hanea 2 fl., 3) dlu Worell 1 fl., 4) dlu Dr. Brote 1 fl., 5) dlu P. Dunc'a 2 fl., 6) dlu Dr. Racociu 1 fl., 7) dlu Popescu 2 fl., 8) dlu N. Cristea red. 2 fl., 9) dlu Dr. Puscariu 1 fl. 10) dlu Dr. Borcea 1 fl., 11) dlu Z. Boiu prof. 1 fl., 12) dlu D. Cuntianu 1 fl., 13) dlu P. M. (Manu) 1 fl., 14) dlu Preda adv. 1 fl., 15) dlu I. Panovicu protop. 1 fl., 16) dlu Petru Badila protop. 1 fl., alti doi domni unu cáte 1 fl. Sum'a 24 fl.

La a dóu'a colecta contribuira : Dóm'n'a Paraschiv'a I. Cioranu 3 fl. dna Sora I. Alemanu Dancasiu 1 fl. 50 xr. d. I. Drocu preotu 2 fl. d. E. Cioranu preotu 2 fl. Mutiu Urechia not. 5 fl. d. Dr. Stoianu 3 fl. d. Bucuru Cioranu 2 fl. d. Sava Popovicu Barcianu preotu 2 fl. d. Sierbanu Dancasiu 5 fl. d. Manu Tapalaga 2 fl. d. Alamanu Dancasiu 2 fl. Maniu Drocu primariu 10 fl. Sum'a 39 fl.

La a trei'a colecta contribuira : Dnu Codru Dragusianu 2 fl. d. Arone Densusianu adv. 2 fl. d. Schustai 1 fl. Sum'a 5 fl.

La a patr'a colecta contribuira : D. Balomiri 2 fl. d. Avramu Davidu preotu 1 fl. 50 xr. d. Paraschivu 1 fl. d. Besianu 50 xr. d. P. Panfilie 1 fl. Sum'a 86 fl. 50 xr.

Mai primii inca dela d. Ioane G. Macelariu, 10 fl., și dela d. Nicolau Beu în Sabíiu 2 fl.

Primeasca toti acésti domni binefacatori intima multiamiré, asigurându-i totudeodata, ca me voiu silí din tóte puterile de a me face demnu prin purtarea mea cá și pána acum de bunatatea și ajutoriulu dloru sele.

V i e n ' a în 10/12 1869.

Clemente Munteanu
auditoriu de medicina.
în Vien'a

NB. Petru Cioranu e studinte de clas'a a VI. gim.

Danila Davidu aseminea studinte de a VI.

Nicolau Fogarasianu studinte de clas'a a V. reala.

* * * Apelu. La conferintiá în cerculu Zorlentiului ! Intielegiati'a opioidulu Recit'a Mont., întielegendu atátu din foile

officióse cáto și cáli private, ca domnulu festo V. comite alu Com. Carasii Aloisiu Vladu de Selisce, în urmarea denumirii sele de jude la tab. reg. și a depusu mandatulu de Ablegatu alu cerc. electoralu Zorlentiulu-Mare, și sciindu ca în sensulu legiloru sustatátóre se va escrie în celu mai scurtu timpu, alegere nóua — petrunsa de santieni'a cuvintelorú nemoritoriului nostru poetu : „Unitive în cugetu, uniti-ve'n sentiri,“ a convocatu pre 6 l. c. un'a conferintiá prealabile la care participádu cea mai mare parte a întielegintié din cerculu Recitiei a alesu unu comitetu cu insarcinarea de a convocá un'a conferintiá mai largá constatatória din toti p. t. dd. Alegatori îndreptatiti a luá parte la alegerea nóua spre a se consultá despre modulu procederii la acea alegere, precum și despre desemnarea fiitorului candidatú de ablegatu. — Membrii numitulu comitetu consultádu-se între sine despre loculu și timpulu alegerii, au otaritu ca conferinti'a sa se tiena în 27-a l. c. st. n. în comun'a Soceaniu. Dreptu-aceea subserisulu comitetu, și ie libertatea a invitá prin acéste pre toti p. t. dd. alegatori din cerculu elec. a Zorlentiului Mare, cáror'a li jace la inima atátu binele comunu a întregei scumpei nóstre nativni románe, cáto și în specie binele acéstu cercu elect., ca depunendu la o parte tóte interesele private, se alerge cu toti pre díu'a și în loculu susu numitu, mai tardíu pre 2 óre d. m. la acea suatúire și consultare amicabile și confidentiale.

Recita Mont, în 11 Decembre 1869.

În numele comitetului :

Georgiu Poorianu m. p.

Parochu gr-or

Ioachim Freniu m. p.

Parochu gr-or

* * * Invitare de prenumeratiune la poesi'a populara romána din din Bucovin'a. „Doine și Hore“

culesse și corese de Simeonu Fl. Marianu, Tom. I.

Cu numele acésta mai descoperú pre de o

parte isvorulu de viétia alu romániloru, și paladulu loru eternu, voiu sa dico : poesi'a nóstra populara.

Acum'a facu cunoscutu stimatiloru doritori, ca

suntu gat'a cu seri'a numelui de susu.

Brosiur'a va constá din 10 cóle ; și avé unu

formatu corespondietoriu gustului si elegantié se va

constá din 150 de doine și 50 de hore.

Pretiulu pentru unu esemplariu va fi 1 fl. cáto

voiu puté proumá seri'a acésta, numai caldurós'a

imbratiosiare mi-o puté spune.

O. d. colectanti voru primí dela 8 esemplariu

unulu în semnu de onóre.

O. dd. prenumeranti suntu rugati a-si face a-

bonamintele pána la 15 Ianuariu cându are de a

se pune brosiur'a sub tipariu.

Necompletádu-se numerulu, abonamentele se

voru inapof.

La finea lui Fauru 1870 d. prenumeranti voru

primí brosiurele și totu odata cá adausu la aceste

poesii se voru tipari și numele celor'a ce me voru

imbratiosia.

Abonamintele suntu a se tramite stim. parinte

Georgiu Grigorovicu, parochu la S. Dimitriu și ca-

techetu la gimn. rom. superioru din Sucev'a.

S u c e v ' a , 26 Nov. (8 Dec. 1869.

„Alb.“ Simeonu Fl. Marianu.

Concursu.

La scol'a normale capitale gr-res. în Selisce

protopopiatulu tract. Sabíiului I. face trebuintia de

un'a invetiátoreasa la copile pentru lucruri femeesci

de mána, cu salariu anuale de 240 fl. v. a. și

cuartiru liberu.

Concursele provédinte cu documentele recerutu

sa se adreseze cátra comitetulu subserisú, post'a

ultima Sacelu (Szetsel) pána în 20 Decembre 1869.

S e l i s c e 23 Novembre 1869.

Comitetulu parochiale gr. res.

(24—3)

Burs'a de Vien'a.

Din 6/18 Decembre 1869.

Metalicele 5% 59 65 Act. de creditu 253 90

Imprumut. nat. 5% 69 80 Argintulu 121 35

Actiile de banca 731 Galbinulu 5 84%.